

ראש השנה ג. - בעניין מנין שטרות לשנות המלך

תקופת בניית בית שני

1.1

ירושלמי ר"ה פ"א הל'ב.
דא"ר חנינה שמות חדשים עלו בידם מלבב.

1.2

ראש השנה ג:

תנא הוא כורש הוא דריש הוא ארתחשסתא כורש מלך אשר היה ארתחשסתא על שם מלכותו ומה שהוא שמו דריש שמו.

תקופת סוף בית שני

2.1

ע"ז ח:

התני רבוי יוסי ברבי מלכות פרס בפני הבית שלשים וארבע שנים מלכותיו יון בפני הבית מאה ושמונים שנה מלכות חמונאי בפני הבית מאה ושלש מלכות בית הורדוס מאה ושלש מכאן ואילך צא וחשוב כמה שנים אחר חורבן הבית.

2.2

יומא ט.

אמר הרבה בר בר חנה א"ר יוחנן מי דכתיב יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקרכנה יראת ה' תוסיף ימים זה מקדש ראשון שעמד ארבע מאות ועשר שנים ולא שמו בו אלא י"ח כהנים גדולים ושנות רשעים תקרכנה זה מקדש שני שעמד ד' מאות ועשרים שנה ושמו בו יותר משמש מאות כהנים.

2.3

רמב"ם הלכות חנוכה פרק ג' הלכה א'

בבית שני כשלכו יון גזרות על ישראל ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצות ופשו ידם במונס וביבניותם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטהרות וצר להם לישראל מאי מפנייהם ולהצום לחץ גדול עד שריחס עליהם אלהי אבותינו והושיעם מידם והצילים וגברו בני חמונאי הכהנים הגדולים והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחורה מלכות לישראל יתר על מאתיים שנה עד חורבן השני.

2.4

ראש השנה י.

בגולה אין מונין אלא למלי יונים בלבד.

תקופת חורבן בית שני

3.1

גת אשה ממצדה (ראה באתר), ז"ל:

1. באחד למרחxon שנת שת במצדה
2. שבק ומתרך מן רעתו יומא דנה أنها יהוסף בר נקסן מן יתבזבז במצדה כי אני
4. מרים ברת יהונתן [מן ...] יתבזבז
5. במצדה די הוואת אנטני מן קדם זה די אני
6. רשיא בנפשכי למחך ולמהי אנטא לכל גבר
7. יהודי די תצבין ו[דין] לחי וכי מני ספר תרכין
8. וגט שבקין ...
9.
10. ובזמן [ז] תמרין לי אחלף וכי
11. שטרה כדי חזא

תקופת בר כוכבא

4.1

שטר חכירה מעין גדי (ראה באתר), ז"ל:

1. בעשרים ושמנה לערך שנות שלוש לשמעון בר כסבא.
2. נושא ישראלי בעין גדי רצוי וחילקו בינוותם מן רצונם.
3. היום הזה אלעזר בן אלעזר חייטה ואלייזר בן שמואל.
4. שניהם מעין גדי ותחנה בן שמעון ואלמא בן יהודה.
5. שניהם מן הלווחה שבמחוז עגלאין יושבים בעין.
6. גדי תמקומות שחכרו מן יהונתן בן מchnים פרנסו.
7. של שמעון בן כסבא נשיא ישראל בעין גדי...

תקופת הראשונים

5.1

רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק י'

ד נמצאת למד שהשנה שריב בה הבית לאחרונה שתחלה מתשרי שאחר החרבן כשני חדשים שהרי מתשרי הוא המניין לשניטים ולヨובלות אותה השנה מוצאי שביעית היה ונחת ט"ו מן היובל התשייעי הייתה ולפי חשבון זה שנה זו שהיא שנת אלף ומאה ושבע לחרבן שהיא שנת שמנים ושבעה ואלף וארבע מאות למניין שטרות שהיא שנת שיש ושלשים ותשע מאות וארבעת אלפיים ליצירה היא שנת שמיטה והיא שנת אחת ועשרים מן היובל. ה אבל כל הגאנונים אמרו שמסורת היא בידיהם איש מפי איש שלא מנו באותו השבעים שנה שבעין חרבן בית ראשון ובנין בית שני אלא שמות בלבד ולא יובל וכן משחרב באחרונה לא מנו שנת החמשים אלא שבע שבע בלבד מתחלה שנת החרבן וכן עליה בגמרה ע"ז חשבון זה שהוא קבלה. ו ונתת השמטה יודעה היא ומפורסת אצל הגאנונים ואנשי א"י וכולן לא מנו אלא לשני חרבן משליכין אותן שבע שבע ולפי חשבון זה תהיה שנה זו שהיא שנת שבע ומאה ואלף לחרבן מוצאי שביעית ועל זה אנו סומכין וכפי החשבון זה אנו מורין לעניין מעשרות ושביעית והשמטת כספים שהקבלה והמעשה عمודים גדולים בהוראה ובהן ראוי להタルות.

5.2

השות הראב"ד הלכות שמיטה ויובל פרק י' הלכה ו'

ונתת השמטה יודעה היא וכי עד וכן בכל כי - אמר אברהム, הגאנונים שאמרו שאין מוניין מעת החרבן אלא שבע אולי ג"כ קודם החרבן כי יש מפרשים דסבירא فهو רבבי יהודה דבר שנת חמשים עולה לכאו ולכאו וסומכין את דבריהם למה שאמרו בגמרה ע"ז ונשקל מכל מהו תרתי ונשדי אפרטוי כי אני איני סובר המפרשים לא יתכן לחשב אחר החרבן זכר לבניו חשבון אחר זולתי החשבון הראשון מ"מ אני איני סובר לא בדבריהם ולא כדבורי ואני מפרש נשקל מכל מהו תרתי ונשדי אפרטוי על דרך פירושם אלא לומר שאינם נתונים ליובל אחר חרבן שם זכר קדוצה אלא כאשר שני שבוע שהם חול מ"מ חמשים חמשים הם מוניין דלא כר' יהודה כמו שהיו מוניין בתחילת ואולי דעת הגאנונים כך הוא.